

Allen Ginsberg

A költészet ereje és gyöngesége

Allen Ginsberg van itt. Köszönöm az alkalmat, hogy néhány szót rögtönözhetek.

A költészet ereje a lélegzet, ahogy mi lélegzünk. A lélegzet szó a latin spiritus vagy in-„spiratio” szavakra utal. Tehát az erő a lélegzet: természetes gondolat, rejtett gondolat és nagy emlékezet a lélegzetek között: lélegzetek közben.

Tehát az erő a lélegzetben és a lélegzetek között.

Gyöngeség: a gyöngeség az emberi lélegzés a tüdővel. A tüdővel együtt! Tehát a költő teste sebezhető, nyitott. Nyitva a megfélemlítés, a vallatás, a rendőrség támadása előtt... Nyitva a külső információk előtt. Nyitva a külső érzések előtt is.

Ezért a költő védtelen, nincs védelme a születés fájdalma, az öregedő test változása ellen.

Védtelen a betegség ellen, védtelen a világ háborúi ellen, és védtelen a halál ellen, és védtelen törekvéseinek, megállapításainak és gyötrődéseinek elpusztítása ellen. Nincs „szilárd talaja” a költőnek, sem az emberiségnek. Ez a gyöngeség az intelligencia.

Ez a gyöngeség intelligencia, mert a költő nyitva a kívülről érkező üzenetek előtt, beleértve a fájdalmat is.

Tehát a költő érzékeny az intelligenciára, mely kívülről érkezik hozzá, kívülről saját énjéhez. Hall valami mást, ami saját magán kívül van. Ez különbözik az állam vagy a nemzet hatalmától, és különbözik az emberi faj hatalmas méretű sovinizmusától is, mely századunkban elpusztította az érzékeny lényeknek sok ezer más fajtáját. A költő tudja, hogy a pusztulás veszélye fenyegeti saját fajtánkat is.

Tehát a költő gyöngesége az ő ereje.

A hangrezgéseket lélegzetével bocsátja ki. Mint például: HŪM HŪM HŪM HŪM. Vagy: AAH...

A költő gyöngesége az az erő, mellyel lélegzetének hangrezgéseit továbbítja. Olyan ő, mint egy rádió- vagy televízióállomás. Saját „lágú gépezetének”, saját testének mindenre szüksége van, hogy közvetítsen mindent, ami szükséges. Tehát az adás az ő saját teste; ahogy a költő Szappho közvetítette

ütemeit, ritmusait Milleniához kétezer-hatszáz évvel ezelőtt. $\bar{T}A \bar{T}A, \bar{T}A \bar{T}A,$
 $\bar{T}A\bar{T}A\bar{T}A, \bar{T}A \bar{T}A, \bar{T}A \bar{T}A, // \bar{T}A \bar{T}A, \bar{T}A \bar{T}A, \bar{T}A\bar{T}A\bar{T}A, \bar{T}A \bar{T}A, \bar{T}A \bar{T}A.$

Szappho kétezer-hatszáz évvel ezelőtt közvetítette ezt az ütemet, és ez a lélegzet-ritmus tovább él, mint a civilizáció, mely körülvette őt.

Tehát Arthur Rimbaud, William Blake, Walt Whitman hangja túléli rendőrségüket, államukat, kultúrájukat és saját énjüket.

Tehát korunkban néhány költő, mint Bob Dylan vagy a Beatles megszólaltatják azokat a hangrezgéseket, melyeket más generációk is hallanak szerte a világon, és ezek eredetileg a fekete blues-zenészek és költők rezgései; tehát a világot tulajdonképpen megváltoztatta a többnyire zavaros és katonailag „gyöngé” kultúra; az afrikai kultúrák átalakították az egész világ gondolkodásmódját és ritmusait. Ebben az értelemben a költő gyöngesége, nyitottsága az ő ereje.

(Belgrád, 1980. október 17.)

Újra kell futózni a koponyát!

Himbálják magukat a legjobb elmék a lassú dzsessz városainak ütemére, a század düledező póznafái alatt – míg alakjukat össze nem töri egy tenyér, míg minden nagyszerűség el nem párolog belőlük.

Sírokba rugaszkodik az emlékezet.

Ízlelőbimbói fiatalságát elégették a cigaretták. Egy súlyos autóbaleset után mankóval sétál ki a házból, megnézni a fehér holdfénytől kéklő havat. Öregedve, öregedve el akarja felejteni a szavakat.

Új év kezdődött. Egyre kevesebb az éjszakai buli és a csavargás. Megcsendesedik. El akarja felejteni a régi szerelmeket, régi érzéseket.

Eloltja a gázlángot. Felmegy az emeleti szobába olvasni. Képekre emlékszik a Hold halott oldaláról, törött csípőjéről, beteg macskájáról. Vajon az idén hány úrhajós fogja körbeutazni a Földet?

Az amerikai bebop-éjszaka gyermeke, Neal Cassady már több éve hamuvá vált. Jack ugrik most az agyába, részegen, Floridájában. El akarja felejteni a régi barátokat, régi testeket.

A városok háborúval mérgezve.

Mellette Peter Orlovski motyog magában. Retteg rideg javaitól, gnosztikus könyveitől, kövér és vágytalan testétől, halott anyjától, régi néma szerelmeitől.

Nézd, Allen, ott lenn van Denver!

Ne gyászold Nealt tovább!

Elmúltak a régi szellemcsont szerelmek.

Hajnal előtt ébred. Döglött legyek lepték el a gázvilágított takarót. Fáj a feje. Halált lüktet a bal halánték.

Újra kell futózni a koponyát, Allen Ginsberg!

Györe Balázs